

Risiko, eller om den forfikrede tillige skal anses for at være i Gæld til Anstalten for de forfikkellige Tillæg til Nettopræmien, der ere indbefattede i hans Forpligtelse. Saadanne Tillæg ere fastsatte dels som Sikkerhed for Nettopræmiens gennemsnitlige Tilstrækkelighed („Sikkerhedstillæg“), dels som Bidrag til Driftsomkostninger („Driftstillæg“) — hvilkte 2 Arter Tillæg beregnes ved enhver Forsikring — dels i særlige Tilfælde, saasom naar den forsikringsjogende ikke har kunnet tilvejebringe aldeles fyldestgørende Helbredsattest („Helbredstillæg“), naar den forsikrede foretager Rejser udenfor Europa („Rejsetillæg“) m. m. Den nugældende Regel (Lov 18. Juni 1870 § 10) er, at den forsikrede ved Døggørelsen anses for at være i Gæld til Anstalten for alle disse Tillæg — hvori der dog ad administrativ Vej er indført Undtagelse med Hensyn til „Rejsetillæg“ og desL., — saa at Værdien af Tillægene for hele Resten af Forsikringstiden medregnes i den forsikredes Forpligtelse.

Anstalten erkender imidlertid det ubillige i, at den, der er forfikkret mod Helbredstillæg, skal anses for at være i Gæld for de fremtidige Helbredstillæg, naar han udtræder, og naar altsaa den særlige Risiko, der flyder af hans mindre gode Helbred, ophører — og denne Erkendelse har ført til Forslaget i § 2, hvorefter denne Præmieforhøjelse bortskræres af den paagældendes Forpligtelse mod Anstalten, forinden Værdien af hans Forpligtelse beregnes.

Udvalget tiltræder ganske den Betragtning, der har ført til Lovforslagets § 2, men er tillige af den Mening, at de samme Grundsætninger bør følges med Hensyn til Driftstillægget, og Udvalget har derfor stillet Vædringsforslag Nr. 1.

For at kunne overse, hvilken Betydning det vilde have, at Driftstillægget behandles paa samme Maade som Helbredstillægget, har Udvalget udbedt sig forfikkellige Oplysninger, der ere meddelte i den som Tillæg trykte Skrivelse fra Finansministeriet med Bilag.

Det vil heraf ses (Bilag 1), at det overvejende Antal Udtrædelser falder paa de forfikkellige Arter af Livsforfikkinger, og (Bilag 4) at der af de i Maren 1871—91 tegnede frivillige Forsfikkinger med Udbetaling en Gang for alle (i alt 20,646) er ikke mindre end 3,693 frivillige Udtrædelser i samme Tidrum. Bilag 2 oplyser, at Udtrædelserne finde Sted ikke blot i de yngre Aar og ikke blot, naar Forsfikringen kun har bestaaet i kort Tid, og af Bilag 3 fremgaar det, at det Beløb, der er godskrevet Driftsfonden for udtraadte forsfikrede, i en længere Aarrække har udgjort omtrent 8—10,000 Kr. aarlig. At dette Beløb ingen Betydning har for Anstaltens Økonomi, ses deraf, at Driftsfondets Indtægter i de senere Aar ere omkring 350,000 Kr. aarlig, men dets Udgifter som Regel kun omtrent $\frac{2}{3}$ deraf, og at de samlede Driftstillæg — hvori ovennævnte 8—10,000 Kr. aarlig ere indbefattede — udgjorde for 1890 256,512 Kr. og for 1891 252,888 Kr. Derimod maa det antages at have Betydning for de frivilligt udtrædende (ifølge Bilag 1 i 1890: 239 Forsfikkinger, i 1891: 318 Forsfikkinger), at de 8—10,000 Kr. komme dem til gode, naar de ophæve Forsfikringen, især da det uden Tvivl praktisk set er Reglen, at kun de udtræde, som paa Grund af Uformuenhed ikke kunne vedblive med at udrede Præmierne, medens det selvfølgelig er en sjælden Undtagelse, at nogen udtræder, blot fordi han anser sit Helbred for saa godt, at han ikke vil anvende Penge paa at holde Forsfikringen i Kraft.]

Medens det vistnok maa erkendes, at Billighed taler for, at den, der udtræder af Anstalten og selvfølgelig ikke senere gjør denne nogen som helst Ulejlighed med denne Forsfikring, ikke skal betale Driftstillæg for hele det Tidrum, i hvilket han ikke længere er Interessent, er der gjort den Indvending, at Udgifterne ved hver enkelt Forsfikring falde stærkest paa selve Tegningen deraf, idet Anstalten udreder Løgehonorar og stundom Agentprovision, og idet Ulejligheden